

*Deze bundel is ontstaan uit een diep en ingrijpend verlies.
Rouw na zelfdoding kent een eigen, vaak ongrijpbare intensiteit.
Naast het gemis en het verdriet kunnen ook vragen,
schuldgevoelens en verwarring zich aandienen.
De impact van zelfdoding reikt verder dan het leven dat verloren
ging en kan diep doorwerken
in de levens van degenen die achterblijven.
Als woorden ontbreken of als het moeilijk is om te delen wat er
speelt, is het belangrijk te weten dat je er niet alleen voor staat.
Misschien herken je iets van het gemis. Misschien draag je zelf
woorden met je mee die nog geen plek hebben gevonden.
Hoe zwaar het ook voelt, praten kan helpen. Met iemand die je
vertrouwt: een vriend, een familielid of je huisarts.
En ook als dat dichtbij niet lukt, kun je altijd, dag en nacht,
telefonisch terecht bij 113 of via de chat op 113.nl.
Er is altijd iemand die naar je wil luisteren.*

De opbrengst van deze gedichtenbundel doneer ik
aan het 113 Fonds om anderen te helpen.

ISBN 9789085485810

NUR-code 306, 749

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd,
opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in
enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door
fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de rechthebbende.

www.kunst-kortekaas.nl

Lieve lezer,

Met ontroering houd ik dit boek in handen, een bundel vol woorden, beelden en kleuren. Dit is meer dan een verzameling gedichten. Het is een moederhart, op papier gelegd. Mijn moeder schreef deze bundel voor haar zoon, mijn broer: Jimmy. Een jongen met een diepe gevoelswereld, een zachte ziel in een vaak harde wereld.

Op 3 juli 2019 koos Jimmy voor zijn eigen einde. Zijn strijd tegen de pijn van het leven werd te zwaar. Hoe hij ook vocht, zijn gevoel overweldigde hem, en de rust die hij zocht kon hij hier niet meer vinden. Geen enkele ouder, geen zus of broer, geen vriend of vriendin, is voorbereid op zo'n afscheid. En toch blijft de liefde.

Die onvoorwaardelijke liefde die zelfs de dood niet kan uitwissen.

De navelstreng knip je bij de geboorte door, maar de verbinding tussen moeder en kind blijft bestaan. Symbolisch, spiritueel, onzichtbaar maar sterker dan ooit. In elk woord dat mijn moeder schreef, voel je die band. In elke penseelstreek van haar, elke illustratie, zie je haar poging om kleur te geven aan het donker.

Deze bundel bevat niet alleen poëzie, maar ook schilderijen en illustraties: expressies van verdriet, van herinnering, maar ook van hoop. Want dat is wat zij hoopt met dit boek te bieden: steun. Troost. Een klein lichtje voor wie in het duister tast.

Voor al gevoelige kinderen, jongeren in hun zoektocht naar volwassenheid, kunnen verdwalen. De wereld kan hard zijn voor wie zacht is. In die kwetsbare overgang van puber naar volwassene loert gevaar, verkeerde keuzes, verkeerde mensen, onbegrip of het gevoel er niet bij te horen. We schrijven dit niet als waarschuwing, maar als erkenning: je bent niet alleen.

En jouw gevoeligheid is geen zwakte, maar een kracht die soms tijd nodig heeft om zijn vorm te vinden.

Dit boek is voor Jimmy.

Voor iedereen die iemand mist.

Voor wie het soms te veel is.

Voor wie zoekt naar woorden, kleuren en beelden om het onzegbare te begrijpen.

Met liefde en vol trots, Petra

Ik kan je niet bereiken

ik mis je contact
mijn hart hoort jou wel
priemen mijn ogen
zover ze kunnen reiken
maar ik zie je niet
kan jou niet bereiken

als een gewonde vlinder
fladder je door het leven
ook heb ik wijze lessen
aan je meegegeven
maar je hoort mij niet
kan je niet bereiken

je geest beschadigd
smacht het lichaam naar drugs
heeft de rust je ziel verlaten
maar jij ziet het niet
kunnen beschermengelen
jou nog wel bereiken

vrij zijn, zijn vrij zijn

slenterend over natte straten
kletteren de druppels neer
waarin jouw tranen van verdriet
onhoorbaar weerspiegelen
weerkaatst de ellende
waarin jouw ziel gevangen zit

gevangen tussen hoop en vrees
zoals kale takken in de winter
niet wetend of de lente nog zal komen
ergens hoog boven, de maan
op dit moment nog het enige lichtpunt
in jouw koude bestaan

tegenslagen, van vrijheid beroofd
waarbij jij
de koers in het leven
bent kwijt geraakt
waarin stoppen en wachten
geen opties meer zijn

zoals de zon de kans krijgt
de grijze lucht open te breken
zo krijgt jouw ziel een kans
de tijd is nu aangekomen
dat je weer met heel je hart
zelf voor je eigen leven kiest

de koude wind vliegt vluchtig weg

mama

hou vast

ik hou je vast
als jouw wortels
en de aarde
jou niet meer dragen

ik hou je vast
als elk lichtpunt
door duisternis
uit jouw bestaan
verdwijnt

ik hou je vast
als je wordt overmand
door angst en verdriet
dat jij nu even niet
kan dragen

vaste rots
hou mij vast
dat mijn gebed
om hulp hem
ook op tijd
zal bereiken

mama

schuil bij mij

als mijn liefde voor jou
bloemen op de ramen
kan laten smelten
waardoor de kou
uit jouw hart
verdwijnt

als jij water zoekt in de woestijn
om het verwoestende vuur
in je te doven
dan zal ik het blussen
met mijn tranen

als de storm van het leven
jou van je grondvest blaast
hou ik met al mijn oerkrachten
jou stevig vast
ik laat jou nooit los

als de lucht die jij ademt
jou benauwt
dan roep ik om Gods hulp
'geef hem zijn levenslucht terug'
maar je ademtocht
was zonder ons
in één zucht voorbij

de laatste stappen naar afscheid

de laatste stappen
de lente achter me gelaten
de laatste begroeting
van de zomer
met jouw laatste kussen
omhels ik jou
in de laatste lentedagen

geen sterveling te bekennen
mijn laatste levensvragen trekken
als eenzame eenling
aan mij voorbij
deze laatste stappen
overweldigen mij
door een zee van verdriet
toekomstbeelden weggewist
de laatste stappen
van vertrek
zullen op mijn ziel
sporen van klanken nog klinken
als een pijnlijk afscheidslied

de laatste stap
loslaten
die jou en mij bindt
verbonden zal ontbonden worden
de laatste stappen
zullen de herfst niet halen
de laatste stap van afscheid
is waar alles mee begint